

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec . . . " 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . 28.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V upravi prejeman mesečno . . . 1-70
== Sobotna izdaja: ==
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 8.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

== Inzerati: ==
 Enostolpna pettirvsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznamila, zahvale, osmrtnice itd.:
 enostolpna pettirvsta po 20 vim.
== Poslano: ==
 enostolpna pettirvsta po 40 vim.
 Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vosni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograke 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Katoliški Slovenci!

Praznujmo v letošnjih izvanrednih odnošajih rojstni dan našega častitljivega, preljubljenega vladarja s posebno gorečo molitvijo!
 Prepričanje, da je usoda posameznikov, držav in narodov v rokah Vsemogočnega, je rodilo misel na veliko

narodno romanje k Mariji Pomagaj na Brezje.

To romanje se vrši 16. in 17. avgusta t. l. v proslavo rojstnega dne našega presvitlega cesarja Franca Jožefa.

Ob vznožju nebeške Kraljice in pred razpostavljenim Najsvetejšim hočemo moliti za našega cesarja in celo prejasno cesarsko hišo, za Avstrijo, za srečen konec vojske, za naše junaške vojake v bojni črti in za srečno bodočnost našega naroda.

Prihitite vsi, ki količkaj morete! Žrtvujmo eno noč, združimo se z evharističnim Izveličarjem in izprosimo z gorečo molitvijo pomoč tam, od koder edino nam zamore priti:

od vsegamočnega Gospoda nebes in zemlje!

V Ljubljani, dne 31. julija 1915.

Dr. Ivan Šusteršič,
 deželni glavar, kot predsednik odbora.

Dr. Anton Korošec, državni in deželni poslanec; **Dr. Evgen Lampe,** stolni kanonik in deželni odbornik; **Dr. Frančišek Pavletič,** odvetnik v Gorici; **Karol Pollak,** veleindustrijalec; **Ivan Štefe,** urednik, kot člani odbora.

Vspored narodnega romanja dne 16. in 17. avgusta t. l.

Pobožnosti se otvorijo dne 16. avgusta zvečer okoli 9. ure s procesijo ob prepevanju gorečih prošnja do nebeške Kraljice.

Potem celo noč molitev pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom.

Ob polnoči slovesna služba božja.

Pričenši na vse zgodaj, 17. avgusta, sv. maše pri vseh oltarjih svetišča in splošno prejemanje svetega obhajila, ki se daruje v namene narodnega romanja.

Dopolodne ob 10. uri, 17. avgusta, pontifikalna sveta maša, ki jo daruje prevzvišeni gosp. vladika dr. Anton Bonaventura Jeglič. Pred sveto mašo propoved. Govori kanonik msgr. dr. Evgen Lampe.

Takoj po končani sveti maši slovesna molitev celokupnega zbranega naroda do najsvetejšega Srca Jezusovega in preblašene Device Marije.

Konec: Cesarska pesem.

Položaj v Gorici.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

V Gorici, 6. avgusta 1915.

Sedaj je v Gorici precej mirno. V četrtek, 29. julija se je končala velika bitka za Gorico s popolnim neuspehom Lahov. Dan potem, v petek 30. julija, so poslali zgodaj jutraj ob tričetrt na 5, takorekoč za slovo celo točo granat na mesto. Potem pa je v primeri s prejšnjimi dnevi na-

stopil relativen mir za mesto. Seveda prihajajo vsak dan na to ali ono stran mesta granate in šrapneli, tako da popolna varnost ne vlada nikjer in je v Gorici tudi tako zlepa ne bo. S planote južno od Rubij pri Zagradu se sliši vedno pokanje topov. Isto tudi od časa do časa v okolici Gorice. V noči na četrtek 5. t. m. so poizkušali Lahi opetovano naše na Kalvariji in Ločniku napasti, a so bili zmerom krvavo odbiti in vrženi nazaj. Silovito streljanje različnih sovražnikovih in naših topov v

vseh mogočih smereh, pokanje pušk in drdranje strojníc pa šviganje in plavanje po zraku svetlobnih granat je te napade vsakikrat spremljalo. Prav pošastno je vse to odmevalo po praznih in izumrlih goriških ulicah. Zdelo se ti je, da se vse vrši v tvoji neposredni bližini in da gre že za samo Gorico. Pa nastal je zopet mir; zjutraj pa se je širila od ust do ust novica, da so jo Lahi od naših Dalmatincev zopet skupili.

× × ×

Mir, ki je po bitki od 29. julija dalje nastal, je privabil prav mnogo ljudi iz okolice za Porcijunkulo dne 2. avgusta h kapucinom v Gorici. Kar nič se ni poznalo, da smo v bojni črti. Cerkev je bila natlačeno polna pobožnega ljudstva, ki je zopet pokazalo, kako drage so mu stare lepe in častitljive navade. Na Kostanjevico h frančiškankam ljudje čez dan ne smejo hoditi, toliko več pa jih je prišlo v kapucinsko cerkev. Je pa bilo v njej res domače! Altarji vsi ozaljšani s cveticami in zelenjem, nagovori kakor druga leta, spovedniki prav tako v spovednicah!

× × ×

Tudi tržno življenje se je po 29. juliju, sprva bolj plaho, a potem čisto neovirano pokazalo zopet na dan. Na trg sv. Antona se donajajo vsi različni vrtni pridelki iz predmestij in okoliških vasi. Drugače pa je v mestu vse tiho in mrtvo, posebno od opoldne dalje proti večeru.

× × ×

Okolica trpi vedno bolj od sovražnega ognja. Ne mine dan, da bi sovražnik ne spuščal svojih strelav na ubogo Podgoro. Danes n. pr. padajo ves dopoldne težke granate in šrapneli nanjo. Pa tudi druge

vasi mnogo trpijo. V Desklah so ljudje v veliki večini doma; prav tako v Avčah. Sovražnik na desnem bregu Soče jih preganja in nadleguje, sedaj s puško, sedaj s topovi, a navzlic temu vztrajajo. Čudovita ljubezen do rodne vasi in gospodarske neodvisnosti. Tukaj sem jaz saj svoj, tukaj imam na svojem polju, kar rabim za življenje, tukaj mi ni treba prositi in prosjati — in on ostane doma, dokler more, četudi sovražnik na oni strani Soče meri nanj, da bi ga ubil ali vsaj spodil. Ni pa vselej to mogoče. Višji oziri ga dostikrat prisilijo, da mora dom zapustiti, četudi bi tam rad hotel ostati; tudi mu sovražnik otroke ali svoje ubije ali hišo ali polje in vinograd uniči — in tedaj postane popolnoma iluzorično: Kmet ostani na svoji grudi. —

× × ×

Tudi goriško ozračje je dobilo svoje življenje. Ptice so ubežale, da jih po mestu in okolici le malokje vidiš. Stopil je človek na njih mesto. Pripete zrakoplove je videti ves dan. Imajo jih naši, in ima jih tudi Lah. Po štirje in še več stoje ves dan nepremično v zraku, petsto, šeststo metrov visoko. Lah jih ima v bližini Mariana in Cerovega, pa tudi drugod. — Zjutraj in proti večeru se pojavljajo v zraku aeroplani, naši in sovražni. Tedaj jih zasledujejo s šrapnelskimi streli, naši seveda sovražne, sovražnik pa naše. Navadno pa so aeroplani tako visoko, da pokajo šrapneli pod njimi. Sicer pa se vidi, da je silno težko zadeti aeroplan visoko v zraku. Zrak je čist in prozoren; meglica za meglico se pojavlja, aeroplan pa mirno nad njimi. Kakor da bi se človek tam gori čutil popolnoma varnega. Sovražnik meče sempatja tudi bombe, toda ne zadene. Niti strahu ne vzbuja več, ampak le radovednost.

Armada nadvojvode Jožefe Ferdinanda prodrla čez Wjeprž. — Nemci zasledli varšavsko predmestje Prago. Novo-georgievsk popolnoma odrezan. Zopet več tisoč Rusov ujetih.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 9. avgusta. (K. u.) Uradno se razglša:

Na bojni črti ob Visli umikajoči se sovražnik se zasleduje. Avstrijske in nemške čete so že včeraj med želez-

nico Ivangorod—Lukov in krajem Garvolin prekoračile veliko cesto Varšava—Ljublin v vzhodni smeri. Levi breg Wjeprža in desni breg Visle pri Ivangorodu je očiščen od sovranika. Naše čete so prekoračile Wjeprž proti severovzhodu in proti severu. Bojišča

LISTEK.

Kako so naši vdrlí na Rusko.

Pismo dobrépoljskega učitelja Fr. Keržiča.

Kakor že v zadnjem pismu omenjeno, se nahaja učitelj Fr. Keržič pri rezervnem brzojavnem oddelku št. 16 ter piše ob prestopu ruske meje dne 2. julija svojemu tovarišu Sch. sledeče zanimivo pismo

7. julija 1915.

Dragi Slavko!

To pismo Ti pišem iz Rusije, katere meje smo prestopili 2. julija. Moji zadnji dopisnici upam, da si prejel. Veseli me, da mi tudi Ti včasih kaj poročaš, saj veš, da vedno rad zvem kaj je v domovini novega in menda ne mine ure, da bi misli slehernega tu izmed nas ne pohitele doli v ljube tam kraje. Posebno nas je mučila skrb, ko smo zvedeli, da je naš verolomni zaveznik začel stezati svoje tatinske prste po naših lepih deželah. Toda sedaj slišimo vedno ugodna poročila za nas, da jih naši tam doli dobro klestijo. Prav jim je, tem hinavcem, da bi le kar največ batin odnesli za njih zvestobo. To bo naše največje veselje.

Sedaj naj Ti pa opišem nekoliko dogodkov iz našega življenja v zadnjih dveh

mesecih. Zadnjič sem Ti bil obširneje popisal razmere na Cienjavi, malí vasi blizu Novega Sonča, kjer je bilo naše zimsko bivališče. Koncem aprila, ko se je vse pripravljalo na novo veliko ofenzivo proti Rusom, smo bili tudi mi dobili povelje za odhod. Napočila je bila zopet doba novega neutrudnega dela, ki ga imamo še sedaj vedno dovolj. Zadnje dni smo videli neprestano premikanje nemških čet proti vzhodu. Noč in dan so se vrstili razni nemški oddelki: infanterija, kavalerija in artilerija. Vmes so pa švigali urni avtomobili s častniki, sanitetni in tovorni avtomobili ter se vrstili raznovrstni vozovi trena. Občudovali smo mnogo lepih, težkih konj, ki so bili nekateri res krasne živali. Slutili smo, da se pripravlja nekaj posebnega, a tudi nemški vojaki so nam pripovedovali, da bomo kmalu slišali o ruskih porazih. To se je pozneje res uresničilo.

Mi smo odrinili s Cienjave zadnjega aprila jutraj čez Novi Sonč proti Zakličinu, čez 40 km daljave od Novega Sonča. Bil je lep pomladanski dan. Solnce je že precej pripekalo, da smo se začeli potiti. Tudi velik cestni prah nas je nadlegoval. Vendar smo šli z nekako veselimi srci od tam, ker smo vedeli, da nas čaka novo živahnejše življenje.

V nedeljo, dne 1. maja smo že dospeli do Zakličina. Najprej smo se ustavili blizu mesta v vasi Biešnik, v ozki dolini ob pri-

jaznem potoku kraj novega šolskega poslopja. Šola šele pred par leti nova, je vsa opustošena. Oken in vrat manjka, o klopeh in drugi opravi tudi ni nikakega sledu. Stene in tla vsa zamazana od konjskih odpadkov, kajti sobe, kjer so se prej bistrile glavnice poljske dece, so bili Rusi spremenili v konjske hleve. Še vse polno gnoja je po tleh, spodaj v kleti pa za ped gnojnice, zato se ni razširjal nič kaj prijeten duh naokrog. Dobro je bilo, da smo jo drugi dan že pobrali odtod v mesto. Dne 2. maja se je pričelo z delom. Nape-ljevali smo brzojavno žico čez Semjehov proti Gromniku, vzhodno od Zakličina. V par dneh je bilo delo že dovršeno. V Zakličinu smo bili prav blizu bojne črte, le par km od nas so stale naše baterije. Videlo se je zlasti ponoči, kako so švigale krogle, svetili žarometi in svetilne granate. Topovi so pa grmeli, da se je tresla zemlja in ozračje.

Dne 4. maja smo se selili v Gromnik. Tu je bilo zopet več linij popraviti. Gromnik je večja vas, ki je veliko trpela od vojske. Nekaj hiš je popolnoma podrtih, druge hudo poškodovane. Oken in vrat ni skoro nikjer. Tudi kolodvor je zelo poškodovan. Tu smo imeli v enem lokalu telefonsko postajo, mlad Oger, četovodja železn. polka pa je tu opravljal službo postaje načelnika, dokler še ni bilo civilnih uradnikov. Soba ni imela ne oken ne vrat,

zato smo za vrata pribili vojaško odejo, okna pa zadelali s plahdami, ker bilo je ta dan zelo mrzlo, bril je namreč oster veter od vzhoda. Tam se je še eno noč čulo močno streljanje, polagoma je pa pojenja-lo, ker so jo Moskali začeli pobirati pred našimi.

Dne 6. maja smo se tudi mi vzdignili ter odšli v severno smer v 9 km oddaljeni Tuhov, kjer je oddelek naših že popravljal brzojav ob železnici. Vožnjo smo imeli slabo. Ker je bilo pred nami dosti drugega trena, smo jo le počasi zibali naprej, vrhutega je veter vzdigoval cele oblake prahu, da smo se ga pošteno naužili. V Tuhovu smo se nastanili na dvorišču precej premožnega kmeta ob Biali. Mesto je v bojih, ki so se tu vršili, hudo trpelo. Mnogo hiš je požganih, druge so močno razdejane od granat večjih topov. Tudi velika Marijina cerkev, kjer je znamenita božja pot, je dobila precej poškodb. V mesto so dohajali večji transporti ujetih Rusov in tudi ranjencev se je veliko nahajalo tam. V bližnjih strelnih jarkih pa je še ležalo več mrtvih vojakov naših in ruskih, katere so potem šele ta dan pokopali. — Kraj z okolico je prav prijazen. Skozi dolino teče Biala, iz bojev dobro znana reka. Ob njenih bregovih rasto vrbe, v katerih drobo slavečki svoje mile pesmice. Sadno dreve je bilo v najlepšem cvetju, kakor bi bilo pokrito s snežnobelo odejo. Vse je duh-

pri Lobartovu in Miechovu kažejo vse sledi hitrega sovražnikovega bega. Število po armadi nadvojvode Jožefa Ferdinanda ujetih sovražnikov se je povišalo na 8000. Ob Dnjestrju od Usclecza navzgor so vrgle naše čete Ruse na več točkah, tu so ujele nad 1600 mož in so zaplenile 5 strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 9. avgusta. Veliki glavni stan:

Vzhodno bojišče.

Napadale čete pri Kovnu so se potisnile bližje trdnjavi. Ujetih je bilo 430 Rusov, med njimi 3 častniki in zaplenjenih 8 strojnih pušk.

Tudi proti severni in zahodni čelni vrsti pri Lomži smo napredovali med ljutimi boji. 3 častniki, 1400 mož je bilo ujetih; zaplenjene so bile 4 strojne puške in en oklopni avtomobil.

Južno od Lomže se je dosegla cesta v Ostrow in se je prekoračila cesta Ostrow—Wiškow. Rusi, ki so se na nekaterih mestih še vztrajno držali, so bili vrženi.

Nowo Georgiewsk smo tudi na vzhodu med Narevom in med Vislo zaprli.

Nasproti Varšavi je bila zasedena Praga.

Naše čete prodirajo proti vzhodu naprej. V Varšavi je bilo nekaj tisoč ujetih.

Južnovzhodno bojišče.

Armada generalnega polkovnika pl. Woyrscha je prekoračila med zasledovanjem cesto Garwolin—Rycki, severovzhodno od Ivangoroda.

Levo krilo armadne skupine generalfeldmaršala pl. Mackensena je potisnilo Ruse čez Wjepřz nazaj.

Središče in levo krilo se bližata črti Ostrow—Gansk—Ugrusk ob reki Bug.

Najvišje vojno vodstvo.

POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

Dunaj, 9. avgusta. (Kor. urad.) Iz vojnega tiskovnega stana se objavlja: Ruski generalni štab poroča dne 7. t. m.:

Med Dvino in Njemenom nobenih bistvenih izprememb. Nemci so nas napadli 5. avgusta pri vrelcih (?) potoka Pivexa. Zmagovito smo jih odbili. Na levem bregu Nareva je trajal ponoči na 5. avgust in ves bodoči dan zelo trdovraten boj na cestah Rožan—Ostrolenka, vzhodno od Ostrowa. Cela vrsta naših odločnih protinapadov je zadrževala sovražnika na obsežni bojni črti v razdalji približno 10 vrst od te reke. Ujeli smo nekaj sto sovražnikov.

Na osrednji bojni črti ob Visli je postalo mirno, ko smo se umaknili na desni breg. Varšava se je izpraznila, da se mestu prihranijo posledice obstreljevanja (a iz Prage so streljali Rusi sami na Varšavo! Op. ur.). Neplodni napori sovražnika, da razširi zasedeno ozemlje, so se nadaljevali le v odseku pri kraju Maciejowice. Boji 5. avgusta med Vislo in Bugom so bili najskrajnejše trdovratni. Sovražnik je osredotočil ogenj svoje artiljerije, vsled česar so se morale umakniti naše čete nekoliko proti severu. Desni breg Buga, Zlata Lipa in Dnjestr položaj neizpremenjen.

KAKO SO NEMCI VKORAKALI V VARŠAVO.

Berlin. »Tageblattu« poročajo iz Varšave: Danes zjutraj smo se z dovo-

ljenjem poveljujočega generala pripekljali v zasedeno mesto. Redarsko službo opravlja meščanska milica (garda). Ceste so polne Rusov, Poljakov in židov, ki vsi nemške častnike in vojake radostno pozdravljajo. Tudi ob gradu je naval, čeprav traja tam še boj z Rusi onstran Visle. Električna železnica vozi kakor ponavadi. Skoro vse trgovine so odprte. Opustošenja v mestu in okolici so neznatna, ker prebivalstvo ni hotelo izvesti dotičnega ukaza umikajočih se Rusov. Najprej so prispele v mesto čete neke rezervne divizije, ki so bile vzhodne utrdbe vzele z naskokom. Hodile so jim z zapada bavarske, saške in virtemberške čete, ki so se bile prošlega dne deloma v hudih bojih približale zapadnim utrdbam. Mnogo utrdb so Rusi izpraznili šele ob eni uri ponoči. Zemeljne zgradbe utrdb kažejo več zadetkov nemškega topništva v polno.

Berlin. »Lokalanzeiger« priobčuje to-le cenzurirano brzojavko svojega vojnega poročevalca o vzhodu v Varšavo: Ob najlepšem vremenu se je danes dopoldne izvršil vhod Nemcev v prestolnico Poljske; na čelu je bila cela divizija. Zlasti neka pruska rezervna divizija je prve dni prestala znatne boje. Varšavske utrdbe so bile z žičnimi ograjami, z minami in jarki, čeprav ne proti topništvu, vendar pa zoper pehoto dobro zavarovane. O tem sta se zlasti prepričali neka pruska rezervna divizija in neka saško-virtemberško-bavarska. Razpoloženje pa je bilo povsod sijajno; to je doživel dopisnik sam, ko je z nekim saškim oddelkom 24 ur marširal do forta št. 5. Rusi Varšave nikakor niso izpraznili brez bojev. Še sedaj vedno obstreljujejo mesto iz Prage. Najgloblji vtis je napravil radostni sprejem zmagovalcev in velikansko navdušenje zanje. Povsod so jih pozdravljali kot odreševalce, zlasti pa Poljaki, kar je bilo najmanj pričakovati. Moral se je izvršiti velik preobrat. Navdušenje je bilo naravnost pretresljivo, spontano; prišlo je iz celega srca. Ceste so bile v zastavah, polne pozdravlajočega, veselo vriskajočega ljudstva.

NEMCI V VARŠAVI.

Budimpešta. Sotrudnik »Az Esta« poroča iz Varšave: V Varšavo sem došel 8. avgusta. Navzoč sem bil v mestu med bojem, ki so ga pričeli Rusi na cestah predmestja Praga. Krogile iz pušk so žvižgale po cestah kakor na bojišču; porušenih je bilo več hiš. Nemška pehota je pa neutrudljivo gradila in utrjevala svoje postojanke na najvažnejših točkah mesta. V ranih jutranjih urah so pričeli Nemci nad razstreljenim železniškim mostom prekoračevati Vislo. Ko je sovražnik to zapazil, je pustil svoje postojanke. Zjutraj so mogli Nemci zasesti celo Varšavo. Predno je še sovražnik izpraznil Prago, je zažgal kolo-dvor. V pouličnih bojih je bilo ubitih 15 meščanov, ranjenih jih je pa bilo skoraj 2000. Nekaj oseb so ubili tudi ruski šrapneli. Rusi so porušili v Varšavi vse tvornice za izdelovanje streliva in so odpeljali seboj celo zvonove stolnice, da bi Nemci ne porabili kovine. Nameravano izprazniti Varšavo je rusko vojno vodstvo prebivalstvu do zadnjega trenutka prikrivalo. Šele v zadnjih minutah je bilo ukazano četam, naj se umaknejo, nakoč so mestu v begu zapustili. Baterije so hitro odpeljali.

telo. Vsa narava je bila zopet oživila v najlepši majniški krasoti.

Ko smo bili tu okrog gotovi, smo dne 9. maja odšli v Tarnov. Med potjo smo videli precej globokih jam, ki so jih izvrtele granate, a še večje so bile one pri Tarnovu od velikih 42 cm možnarjev. V tako jamo bi se lahko skrila precej velika hiša. Ni čuda, da so se Moskali tako bali teh granat ter urno odnesli pete, da se je kar kadilo za njimi. Tarnov je veliko lepo mesto ter od vojske ni preveč trpelo. Prebivalci so bili prihoda naših vojakov silno veseli, posebno še židje, ker pod Moskali so morali brezplačno trdo delati pri najnavadnejših delih, kar ni bila majhna pokora za te umazane čifute, ki se pečajo večinoma s trgovino.

Na Vnebohoda dan 13. maja zjutraj smo zapustili prijazno mesto ter vozeč čez Pilzno dospeli popoldne v Dembico, mesto 23 km vzhodno od Tarnova. Tudi to mesto je zelo trpelo. Skoro polovica hiš je požganih in razdejanih. Res žalosten pogled.

V Dembici smo dobili povelje, da pravimo brzojavno progo ob železnici, ki se blizu mesta odcepi proti severu. Najprej je odšel na delo en oddelček, a drugi dan 15. maja smo se že ob 5. uri zjutraj tudi ostali spustili za njimi. Nebo je bilo prepreženo s temni oblaki in vsak čas je bilo pričakovati, da se vsuje dež. Tudi silni veter je vel od severa ter nam trosil prah v oči, da smo komaj gledali. A polagoma se je nebo zjasnilo in tudi veter je pojenjal. Krog 10. ure dopoldne smo dospeli v kraj Žohov, kjer smo na sredi trga

imeli tri ure »rosta«, med katerimi nam je kuhar pripravil menažo. Okrepčani odrinemo ter ob 3. uri dospemo v dokaj čedno mestce Mielec. Prostor za bivanje smo si izbrali ob cesti zunaj mesta. Tu smo ostali 12 dni. Popraviti je bilo precej brzojavne proge. Nekaj nas je pa pod vodstvom našega g. stavbnega komisarja opravljal službo na provizorični telefonični postaji. Telefonista sta bila dva podčastnika, dva moja kolega in jaz smo pa pisali in raznašali razne telegrame. To precej naporno službo smo opravljali skozi teden dni, dokler niso prišli sem vojaški brzojavni uradniki. Bivanje v tem mestu je bilo še dokaj prijetno. Blizu nas je tekla reka Visloka, v kateri smo se umivali in kopali. Ob bregovih je kakor ob Biali tudi tu mnogo vrb, v katerih imajo slavci svoja bivališča. V mestu je sicer nekaj požganih hiš, drugače pa ni še preveč trpelo. Uga-jalo nam je, ker je bilo v njem še dokaj snažno. Tudi v bližnjih vaseh je bilo videti, da se ljudstvo še dosti briga za snago. V mestu je precej čednih hiš in nekaj lepih vil. Nekega večera je nastal v judovskem delu mesta velik požar, ki je uničil pet hiš. Strašno je gorelo, kajti bilo je vse suho, a vode malo in tudi gasilnega orodja nobenega. Judje so preplašeni letali z velikimi culami okrog in žalostno vpili »Ovaj, ovaj!« Na pomoč prihiteli vojaki so gasili kolikor je bilo mogoče, da se ogenj še bolj ni razširil ter se jim je pozno v noč posrečilo ustaviti ogenj.

Dne 20. maja je odšel večji del našega moštva proti zahodu. Postaviti je bilo brzojav od Dombrove proti ščucinu, mestu

AMERIŠKO ČASOPISJE O PADCU VARŠAVE.

Berlin, 9. avgusta. (Kor. u.) Wolffov urad poroča iz Newyorka: Ameriško časopisje popolnoma ceni strateško, politično in moralčno važnost zavzetja Varšave. Sedaj govori o nemškem parnem valjarju, namesto o ruskem kot doslej.

PRED PADCEM NOVOGEORGIEVSKA.

Stockholm, 9. avgusta. »Tidende« poroča, da morajo Rusi po padcu Varšave in Ivangoroda samoobsebi umljivo opustiti črto ob Visli. Dobili še nismo poročila, pravi list, da je Novogeorgievsk padel, a vendar je gotovo, da je trdnjava cernirana in da se ne more dolgo časa držati, ker med drugim tudi ni za dalj časa preskrbljena z živili.

BITKA PRI LJUBARTOVU.

Iz vojnega poročevalskega stana se poroča z dne 9. avgusta: Včeraj je avstrijska 4. armada izvajala velik uspeh, ko je pri Ljubartovu z zmagovito izvedenim napadom predrla rusko fronto in prisilila sovražnika, da se je pri Leškovicah (20 km severno od Ljubartova) v največjem neredu moral umakniti čez Wjepřz, pri čemur so ga naši med zasledovanjem vedno napadali. To umikanje se ni vršilo po načrtu Rusov, ki baje zasledujejo strategijo leta 1812., marveč je bilo prisiljeno kljub silnemu, z močnimi četami izvedenemu odporu.

Ojačeni topovski ogenj na dobrdobski planoti. — Novi laški neuspehi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 9. avgusta. Uradno se poroča:

Včeraj se je nahajal južni del Dobrdoobske planote na posameznih točkah pod ljutim ognjem topov. Naša artiljerija je uspešno odgovarjala. Tudi pri Plaveh so topovi živahno delovali. Poizkus slabe sovražne pehote, da bi vdrla v našo postojanko pri Zagorji, se je izjalovil. Na koroški meji so manjši sovražni oddelki na več točkah brezuspešno napadali. Pred našimi postojankami na sedlu Bladner je pustil sovražnik nad 100 mrtvih.

V tirolskem obmejnem ozemlju je neka naša patrulja na Creste Bianca (ozemlje Christallo) odbila pol sovražne stotnije in ji je zadala izdatne izgube, ne da bi bila sama le enega moža izgubila. Zahodno od Daene ob Lavan-schu se je bil ponoči na 8. avgusta živahen boj s streljanjem, ki se ga pa na naši strani niso udeležile nobene čete.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Italijansko uradno poročilo.

Dunaj, 9. avgusta. (Kor. ur.) Italijansko generalštabno poročilo z dne 7. avgusta: V odseku pri Plaveh so se naše čete utrile v osvojenih postojankah. Proti tem je poskušal sovražnik v noči na 6. avgusta dva napada, ki sta bila podpirana z močnim ognjem številnih baterij, katere so pa bile od naših prisiljene, da so umolk-nile. Dan se je končal z vidnim uspehom na naši strani posebno v središču, kjer

POMEN ZMAGE NADVOJVODE JOŽEF FERDINANDA.

Kolin. »Kölnische Zeitung« piše: Novi uspeh nadvojvode Jožef Ferdinanda izpopolnjuje skupno silo poraza ruske armade. Iz dejstva, ker je sovražnik pri Leszowicu v popolnem neredu bežal naravnost proti vzhodu in je poizkušal še pri Miechovu napadati, ko ga je pograbil nadvojvoda že na krilu in pričel razprostrirati za hrbtom in iz plena, ki se še gotovo pomnoži, je jasno razvidno, da ne gre za načrtno umikanje Rusov, marveč da je bilo rusko vodstvo zopet presenečeno.

RUSI SE BOJE ZA VILNO IN BJELOSTOK.

Bern, 9. avgusta. Višje šole v Vilni je naučni minister ukazal prenesti v Petrograd. »Novoe Vremja« poroča, da leži Bjelostok na ozemlju, ki se mora izprazniti.

BEG IZ KOVNA.

Rotterdam, 9. avgusta. »Daily Mail« poroča, da Rusi izpraznjujejo tudi Kovno. Vse prebivalstvo je zapustilo mesto. Podružnico državne banke so premestili v Vilno.

GOREMYKIN OBOLEL.

Kodanj, 9. avgusta. Iz Petrograda se poroča, da je ministrski predsednik Goremykin vsled novega nenadnega živčnega napada ohromel. Težko, da bi ostal še dalje na svojem mestu.

smo deloma vzeli rob dobrdobskega po-bočja. Ujeli smo 240 vojakov. Na desnem krilu je obstreljevala sovražna artiljerija težiško ladjedelnico z zažigalnimi granatami, ki so končno povzročile velik požar. Nato so z ljutim streljanjem poskušali preprečiti, da bi se moglo približati moštvo, da pogasi ogenj. Kljub temu se je našim četam v kratkem času posrečilo ogenj omejiti in s tem preprečiti večjo škodo.

Italijansko polkovno povelje.

Dunaj, 9. avgusta. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Posebno značilno za Italijane, ki prihajajo kot »odrešitelji«, je naslednje najdeno povelje polkovnika Gibertija, poveljnika 111. italijanskega pešpolka, ki stoji tačas v okolici Gradiške, datirano z dnem 11. julija 1915:

»Memoria za taborske poveljnike. — Bodite nezaupni, ker se nahajajo med prebivalstvom, ki nam je absolutno sovražno in se razentega dogajajo napadi na vojaške osebe v obče in na častnike še posebej. Zato naj se ne trpi noben prodajalec, ki krošnjari okoli. Kjer se katerega najde, naj se ga prime in odvede na polkovno poveljstvo. Noben častnik ne sme sam okoli hoditi. Vedno morata biti z njim še dva, bodisi že častnika ali pa v to nalašč določena vojaka. Stražna služba v taborih bodi skrbna, straže naj stoje skoraj v kor-donu, posebno ponoči zelo blizu. Njegova ekscelencja poveljnik 13. zbora nalaga taborskim poveljnikom odgovornost za vsak naklep ali napad proti podrejenim vojakom. Tabor mora imeti en sam dohod. Vodnjaki morajo biti vedno zastraženi. Dognali so se slučajni onečiščenja in zastrupljenja (sic!) vode. V stanovanjih ne sme imeti dohoda do nastanjenih oddelkov nobena tuja oseba. Na fronti se je sovražnik

mesto Pževorsk, ki je že blizu Jaroslava. Čakala nas je torej precej dolga vožnja. Odpeljali smo se že ob 5. uri zjutraj. Ko pridemo nekoliko iz mesta, zapazimo na visoki topoli velikansko gnezdo, v njem pa velikega ptica. Bila je štoriklja, ki je zvedavo gledala doli na nas, češ, kaj mi pa ti že kalijo jutranji mir. Videli smo v Galiciji že v več krajih gnezda te velike, tu prav udomačene ptice. Gnezdo ima najraje na visokem drevesu ali pa na slemenu strehe. Slaba pot nas je vodila po ravnini skozi velike borove gozde. Bilo je zelo vroče, zato smo bili veseli senčnega gozda. Krog 10. ure smo se ustavili pri nekih lesenih kočah ter skuhali kosilo, po katerem smo takoj odrinili. Krog 4. ure popoldne dospemo v malo mesto Kolbušovo, ki ima samo pritlične hiše. Od tu dalje je bila cesta veliko lepša. Proti večeru dospemo v malo vas ter se ustavimo na lepi ravnini, kjer smo ostali čez noč. Bil je lep večer. Fantje in mošje, dasiravno precej trudni po 32 km dolgi hoji, so bili dobre volje. Oglasili so se naši tamburaši na tamburicah, ki jih je pozimi izdelal na Cienjavi prebrisan poddesetnik doma iz Ribnice. Za njimi pa je zadonela slovenska narodna pesem v mirno tiho noč ter se razlegala daleč po širni gališki planjavi. Vaščani Poljaki so z odprtimi usti poslušali petje lepih slovenskih pesmi, menda takih v tem kraju še niso bili slišali. Zjutraj zarana zopet odrinemo ter kmalu dospemo do Glogova, kjer smo imeli zopet nekaj ur odmora, da se odpočijemo in okrepčamo z »menažo«. Tu smo dobili tudi navodila glede našega nadaljnjega dela. Po-

Slavní Aleksandrov most, ki veže Varšavo s predmestjem Prago.

poslužil tudi italijanskih uniform, da bi prišel v naša stanovanja. Hišna vrata morajo biti vedno odprta. Dovolj se, da lastniki zemljišč obdelujejo svoja polja. Toda ob 8. zvečer ne sme biti noben civilist več zunaj in videti se ne sme nobena luč. Častniki morajo biti na stanovanjih in živeti s četami, ne pa se oddaljiti in prepustiti čete same sebi. Pri orožju mora stati straža. Opozoriti je, kako se vrši spoznanje. Ako se je dal ali prejel klic, je sprejeti ali dati tudi številko polka ali poveljstva, kateremu je kdo pridružen, in številko kompanije. — Polkovnik in polkovni poveljnik F. Giberti, mp.»

Razočaranje v italijanskem glavnem stanu.

Lugano. Neka iz Milana došla osebnost odkrito priznava, da so dosedanja boji na vzhodni bojni črti v glavnem stanu povzročili žalostno presenečenje. Računali niso s tako trdovratnim odporom in še manj z ogromnimi tehničnimi odredbami, s katerimi so Avstrijci zapreke ozemlja povišali tako, da je nepremagljivo. V glavnem stanu so politiki in čujejo se najtrpejše pritožbe nad lahkomišljenostjo, s katero so varali zaupniki vlado o dejanskem položaju.

Italijani ne računajo za z dav na Gorico.

Kodanj. »Daily Telegraph« opozarja, da je italijansko časopisje računalo na padec Gorice že sredi julija; sovratnik je pa zelo močan, njegove postojanke so skalnato trdne, tako da se zdaj začasno z zavzetjem Gorice ne more računati.

Boji ob Soči.

Vojni časnikarski stan, 8. avgusta. Zadnje dni so desegle italijanske artiljerijske priprave od Gorice do Sessjana na naše vrhove in ob primorju očitno višek. S poljskimi havbicami, s težkimi možnarji in z lagunskimi baterijami so obstreljevali od ranega jutra do teme naše postojanke ob robu Dobrobojske planote in ob Griže brdu. Njih z ekrazitnimi bombami nameravani zračni napadi so se kmalu izjalovili na pazljivosti naših zrakoplovnih obrambnih topov. Nočni napadi Italijanov, ki so

jih zopet pričeli, niso več tako silni, kakršni so bili med drugo bitko ob Soči. Utrujene napadalne čete ne pridejo do naših žičnih ograj; izjalovijo se že v ognju naših topov na njih krila. Dne 6. t. m. so opazili naši poizvedovalni letalci, ki so letali nad italijanskimi bojnimi črtami, močno gibanje v sovražni črti za Zagrajem in južno od Zdravščine. Došla ojačenja čet so se udeležila nočnih napadov, a naša pehota je ob 3. ponoči po ljutih bojih odbila povsod sovražno premoč in je zadala Italijanom najtežje izgube. Ponoči od 6. na 7. so se poslužili Italijani viharja z gromom in naliva, da bi se neopazeno približali našim postojankam ob robu Doberdoba in Griže brda. V boj so privedli zopet velike množice pehote. Medtem, ko je naskakoval en polk, je bil v rezervi pripravljen že drugi polk, ki je zamenjal utrjene borilce. Ob železnem odporu naših čet so se zopet izjalovili vsi sovražni poizkusi.

Zakaj si Italijani želijo Trst?

Lugano, 9. avgusta. (K. u.) Kakor simbolični minister Barzilai, tako je tudi bivši ministrski predsednik Luzatti pritrdil v nekem pismu na kneza Avgusto Torlonio, predsedniku odbora, ki hoče tržaškemu mestu pokloniti laško zastavo. Ravno iz Luzattijevega pisma se prav jasno spozna, da se Italija ni dala voditi od ideje odrešenja, ampak od roparske poželjivosti. Luzatti priznava, da bi Italija pridobila s Trstom njegova vzorna ljudska stanovanja, vzorne ljudske šole, izvrstno gimnazijo in izredno dobro organizacijo javne službe kakor tudi njegove dobrodnele zavode in izredno razvit trgovski duh.

Italijanski pravosodni minister o položaju na bojiščih.

Curij. (Kor. ur.) »Neue Züricher Ztg.« objavlja izveček poročila o razgovoru z italijanskim pravosodnim ministrom Orlandom, ki se je vrnil z bojišča. Minister je opisaval položaj na bojišču z najtemnejšimi boji. Obrambne utrdbe in strelski jarki, veliko naravnih zaprek, ki jih avstrijske čete izborna izrabljajo, izborna sovražna artiljerija v postojankah, kjer je

skoraj ni mogoče najti; vse to povzroča, da se podaljšuje prodiranje Italijanov. Potrpežljivost nasproti takemu sovražniku je prvi pogoj za zmago.

General Rogni odstavljen.

Rim, 9. avgusta. (K. u.) Uradno poročilo italijanskega vojnega vodstva obvešča: generalni poročnik Rogni, eden najbolj cenjenih italijanskih vojskovodij, je odstavljen od poveljstva 1. armadnega zbora in stavljen na dispozicijo.

Blagoslovljenje vojaškega pokopališča v Brixnu. — Župana pri slavnosti zadel kap.

Inomost, 9. avgusta. (K. u.) Včeraj dopoldne se je v Brixnu vršilo blagoslovljenje novega vojaškega pokopališča, o čemer so bili navzoči vsi mestni dostojanstveniki. Med govorom knezofka dr. Eggerja se je župan Ivan Stremetzer nenadoma onesveščen zgrudil. Tako so ga odnesli v mesto. Civilni in vojaški zdravniki so si zastoj pri zadetih zanj. Zadel ga je bila kap in je kmalu nastopila smrt. Slovesnost se je nemoteno vršila dalje, ker navzoči niso opazili tragičnega dogodka.

Italijanski socialisti za sklicanje parlamenta.

Lugano, 9. avgusta. (K. u.) Italijanska socialistična parlamentarna frakcija je sklenila, neglede na pobude in pritožbe o stvari žitne draginje, brezposelnosti in drugih socialnih in narodnogospodarskih zadev, pri vladi zahtevati ponovnega delovanja parlamenta, da morejo vse stranke odkrito prevzeti politično odgovornost.

Italija in Srbija.

Berlin, 9. avgusta. Iz Petrograda se poroča: Cenzurirani list »Wiedomosti« poroča iz diplomatičnega vira, da bodo Italijani v najkrajšem času nastopili proti Srbiji z odkritimi zahtevami.

Italija in Turčija.

Genf, 9. avgusta. Italijanska nota Turčiji nima oblike ultimata, ker se je italijanskim pristojbam deloma odpošlo, preden je bila odposlana nota. Kljub temu je vlada v Parizu mnenja, da bodo odnosi med Italijo in Turčijo še tekom tega tedna prekinjeni.

Napad ob jezeru Campo v dolini Daone.

Dunaj, 9. avgusta. Iz vojnega poročevalskega stana se javlja:

Nedavno smo imeli priliko, poročati o uspelem napadu z ognjem, ki je v postanski dolini Vala Daone, v Valu Lano nameščeno 90. stotnijo alpinov tako grdo zdelal. Pred tem podvzetjem se je izvršil drug udar, ki je veljal neki drugi stotniji alpinov, ki se je bila utaborila ob Lago di Campo ter štiti zvezo navedene 90. stotnije s Passom del Forcellina, najlažjim prehodom iz doline Camonica v dolino Daone.

Italijani so se bili na bregu jezera prav prijetno nastanili. Na severni obali in v kadunji od jezera Arolo nizzol je bilo postavljenih mnogo šatorov, na zapadnem bregu so bile napravljene staje za tovarno živino. To taborišče so na pobočju v Val Daone šteli strelski jarki. Njih levo krilo je nekoliko segalo na obronek ostrega hrbta, ki štrli z visokega grebena proti jezeru Campo. Na strani tega krila je bilo zakrito opazovališče, odkoder je majhna straža neprestano motrila dolino in gorovje nasproti. Ob poti, ki vodi po po-

bočju v dolino Lano, sta se bili ustalili močni postaji alpinov, vsaka približno en vod, da bi vzdrževali zvezo z 90. stotnijo. Tudi na severu, ob pobočju gore Foppa, so imeli Italijani postajo, ravnotako na prehodih ob obeh straneh gore pri Passo delle Cosinelle in pri Forcelli Rossa. Na ta način so se Italijani čutili varne kakor v Abrahamovem naročju ter so bili prepričani, da morejo vsak napad na svojo močno postojanko zlahka odbiti.

Tirolskemu deželnemu branu je bilo stojišče Italijanov vsled sporočil patrolj, ki so s tostranskega gorovja pridno opazovali, dobro znano, in nastal je čuden načrt, da se spravi na ostri hrbet nad sovražnim taboriščem strojne puške ter alpini obsujejo z ognjem s strani, s katere napada sploh niso pričakovali.

Podvzetje ni bilo lahko, vendar se je našel mož dovolj drznega poguma, ki se je upal to delo izvršiti. To je bil poveljnik oddelka strojnih pušk nadporočnik Innerhofer. S svojima strojnima puškama in vodom lovcev — pot je kazal domačin, patroljni vodja Pezzei — se je podal 1. julija z doline Lana na vrh. Ob robu skalovitega sveta so prenočili. Drugo jutro so premagali težavno pot k Passu S. Valentino. Do vrha je bilo premikanje popolnoma zakrito pred sovražnimi očmi. Na prelazu pa so morali počakati mraka, da bi v varstvu teme prišli čez sneg in ledenike navzdol. Majhna kolona je z velikim trudom splezala z 2910 metrov visokega prelaza 700 metrov v dolino. Tedaj pa se je začelo že daniti in morali so se zakloniti v skrivališče, da jih italijanski opazovalci z nasprotnih vrhov ne zagledajo. Ko je nastala zopet noč, je datašman nadaljeval svoj marš v dolino Fumo, najvišji tok reke Chiese. V planšarski koči Fumo je ostalo 20 mož, da varujejo povratek. Nadporočnik Innerhofer je korakal dalje nizdol do planšarske kočje Pietra Fessa, kjer so našli zopet zaklonišče, da so v njem prebivali dnevi časa 4. julija. Napeto so pričakovali lovci prihodnje noči, ko se je imel drzni načrt izvesti.

Tudi z neke druge strani so zrle skrbi polne oči v dolino. Ponoči na 4. julij je bil majhen oddelek pod četovodjem Miksičkom splezal s prelaza Danerba dol do jezera Capidelli, ki se nahaja na vzhodnem pobočju ravno jezeru Campo nasproti. Ta patrolja je imela preprečiti, da bi bojne straže ob poti v Val di Lano ne posegle v boj, ter bi naj v najhujši sili s frontalnim ognjem olajšala umikanje Innerhoferjeve čete.

Tudi že znani nadpaznik finančne straže Nicolodi, ki je s 25 možmi ogledoval po gori Bagolo, je imel sodelovati. Ko se je približal večer 4. julija, se je z 20 možmi priplazil po pobočju toliko navzdol, da bi mogel streljati na vhod v dolino Lano in na pot k jezeru Campo, če bi 90. stotniji alpinov prišlo na um, da bi šla svojim tovarišem na pomoč.

Ko se je zmrčilo, se je Innerhoferjev oddelek podal na pot. Posebno kritično je bilo prekračanje odtokov iz jezera Laghetta in Mere na obronku gore Foppa v reko Chiese. Zgoraj je stala italijanska bojna straža, dalje doli pa je bila planšarska kočja Ervina, kjer so običajno alpske patrolne prenočevale. Innerhofer je tu postavil majhni krdeli, eno proti straži, drugo proti koči, da si tako zavaruje povratek. Ne da bi ga kdo opazil, je šel oddelek naprej ter se vzpenjal na ostri hrbet nad italijanskim taborom.

Dne 5. julija ob treh zjutraj je vse že stalo pripravljeno za boj. Strojni puški sta bili postavljeni višje gori, pripravljeni, da

poldne okrog 5. ure pa dospemo v večje mesto Rzesov ter se nastanimo na dvorišču ulanske vojašnice ob periferiji mesta. Tu je pospravljalo in pometo veliko prostor več ruskih ujetnikov pod nadzorstvom nemških vojakov. Drugi dan zelo zgodaj je že en oddelek našega moštva odšel na delo proti Lancutu, odkoder je imel popraviti brzojavno progo do Ležajska. Popoldne tega dne smo tudi drugi dospeli v Lancut. To mesto nam je bilo še od lanskega leta dobro v spominu, ker smo tu meseca oktobra bivali kakih 14 dni pri tovarni špirta grofa Romana Potockega. Tudi sedaj smo se nastanili v bližini te tovarne, kjer je bilo že dosti drugega trenja. Bilo je tu tudi nekaj Čehov, ki so nas zvečer kratkočasili z lepim sviranjem na gosli.

Ko je bilo delo od Lancuta do Ležajska izgotovljeno smo se dne 12. junija preselili v Pževorsk, kjer smo ostali skoro tri tedne. Z našimi vozmi smo se najprej nastanili pri zelo poškodovani pivovarni nekega poljskega plemenitaša, potem smo se preselili na neki vrt sredi senčnega sadnega drevja. Tla tega vrta so bila pa tako shojena, da se ni skoro poznalo, da bi bila tu kdaj trava rastla. Pa ni čuda, Bog ve koliko trenov se je bilo že poprej ustavilo na njem. Od Pževorska so naši retablirali v nekaj dneh brzojavno progo v daljavi 43 km do Tarnogroda, ki je že v Rusiji. Bilo je dosti dela a vendar so ga hitro in dobro izvršili, kar dokazuje, da so naši fantje in možje pridni in izurjeni delavci. Ni zato čuda, da je bil naš oddelek že parkrat posebej pohvaljen od brzojavne direkcije 4. armade. A zadnjič so bili v armadnem povelju od samega vrhovnega povelj-

nika nadvojvode Friderika pohvaljeni vsi brzojavni oddelki in železniški polki, ki so v tako kratkem času popravili veliko kilometrov železniške in brzojavne proge. Naš g. stavbni komisar inženir Lavrencić je bil pa že pred nekaj mesecev odlikovan z zlatnim zaslužnim križcem s krono. — Ga pihnemo, kaj!

Iz Pževorska je bilo še več drugega dela. Tako so naši gradili tudi brzojavno progo ob železnici na levem bregu Sana v daljavi 50 km. — Parkrat nas je bil v tem mestu obiskal ruski zrakoplov, vrzel je nekaj bomb, ki so napravile precej škode na kolodvoru. — Blizu vrta, kjer je bil naš tren, je veliko mestno pokopališče, posajeno z visokimi listnatimi drevesi. Tu je pokopanih več naših, nemških in ruskih vojakov. V nekem grobu je bilo skupaj pokopanih krog 30 Nemcev. Ob grobu stoji velik lesen križ z napisom »Es starben für Kaiser und Reich«. Na tablici pa so imena vojakov, ki so padli od 15. maja do 1. junija. Tako počivajo na istem pokopališču Avstrijci, Nemci in Rusi. V življenju sicer sovražniki z Rusi, spe sedaj mirno v bratski slogi v senci vitkih brez, košatih lip in gabrov ter daleč od svoje domovine s krvjo napojeni zemlji gališki čakajo vstajenja.

Smrt pobrati pod lopato, kar rodil je beli dan.

Dne 1. julija smo iz Pževorskega odšli proti severu v Rusko Poljsko, kjer bivamo še sedaj. Če bo mogoče, Ti bom že kaj poročal o drugi priliki o našem bivanju v Rusiji.

Bodí mi iskreno pozdravljen kakor tudi vsi drugi znanci v »Fovčkarji«.

Tvoj France.

K holam pri Varšavi

pričneta streljati na kakih 800 korakov, strelci so bili nekoliko nižje, da so imeli razdalje za streljanje povprek 400 korakov.

Spodaj je vse globoko spalo. Okrog 4. ure je stopil neki mož iz svojega stojišča. Ko je pogledal proti vrhu, skoraj ni hotel verjeti svojim očem. Zaslišalo se je kričanje, ostali straži sta zdaj tudi skočili iz svojih stojišč in začeli nič manj glasno kričati, kar pa ni dolgo trajalo, kajti lovci so pričeli takoj streljati ter so z nekaj krogli kričale položili na tla.

(Dalje.)

General Aulenberg oproščen.

Dunaj, 9. avgusta. (K. u.) Uradno se poroča, da se je vršila 2. in 3. t. m. pred divizijskim sodiščem na Dunaju glavna razprava proti generalu pehote Moricu vitezu pl. Aulenbergu. Od obtožbe, da je ogrožal varnost armade, ker je baže jeseni 1912 med zasedanjem delegacij v Budimpešti navodila, ki bi bila morala ostati tajna, obvestil o vojaških brambnih odredbah monarhije na Dunaju stanujočega vpokojenega polkovnika Henrika viteza pl. Schwarza, ki baže o njih ni ničesar znal, da mu pomaga gmotno, in mu je torej z namenom dne 18. novembra 1912 doposlal zaprt list z vsebino, da je verjetna delna mobilizacija na severu in mu je naznanil imena poveljnikov 1., 10. in 11. zboru in o isti dan po Najvišjem odobrenju sklenjenem povišanju mirovnega stanja pri četah in pri zavodih dotičnih zborov brzoglavno; zagrešil naj bi bil torej zločin glede na preziranje službenih predpisov v splošnem po § 2729 vojaški kazenski zakon, in se po § 306, točka 4. vojaškega kazenskega reda oprosti.

Nove odredbe proti oduševu z živili.

»Wiener Zeitung« prinaša novo cesarsko naredbo o preskrbi prebivalstva z neutrpljivimi potrebščinami. Nova naredba primerno izpopolnjuje cesarsko naredbo z dne 1. avgusta 1914.

Da se bo bolj uspešno dalo nastopiti proti nepoštenemu delovanju odušev z živili, daje nova cesarska naredba pravico razlastitve vsakdanjih potrebščin tudi okrajem in deželam — dosedaj so imele to pravico samo občine — in poleg tega sme notranji minister dati tako pravico tudi vojnopoštnemu zavodu ali drugim zavodom in podjetjem, ki v javnem interesu skrbijo za preskrbo, da v slučaju potrebe potom deželne vlade vzamejo producentom ali trgovcem njihove zaloge s silo.

Odkodnina se ne bo več določala po navadni vrednosti, ampak po primerni ceni. Če se ne bo dala ta odkodnina določiti mirnim putem, jo bo določilo okrajno sodišče v izvenspornem postopanju.

Nadalje določa cesarska naredba, da mora ne samo trgovec, ampak vsakdo, kdor obrtoma ali na trgu prodaja živila, na dobro vidnem mestu z dobro čitljivimi znaki označiti ceno posameznih živil po kakovosti in množini. Prodajalcem pa se nalaga obveznost, da morajo dovoliti brezplačno uporabo svojih vozov, da kupec še enkrat pretehta kupljeno blago.

Naredba stopi v veljavo z 11. avgustom. Za prestopke so določene občutne kazni, pri oteževalnih okoliščinah do 5000 kron ali 6 mesecev zapora. Lahko se tudi izreče zaseženje blaga in izguba obrtne pravice.

Da se zagotovi tržni promet in pošiljanje blaga na trg, postavlja naredba pod kaznen vse spletke, ki nameravajo zmanjšati na trgu ponudbo. Posebno pa je trgovcem prepovedano, da bi od človeka, ki nese vsakdanja živila na trg, kupil to blago še na potu ali pred uradno določeno tržno uro. Tako stavi tudi § 17, pod kaznen vsak dogovor, da bo kdo z drugimi vred zahteval pretirane cene.

Skušnja je pokazala, da tudi kupci lahko poženejo cene kvišku. Zato je javnost večkrat zahtevala, da naj se kaznuje tudi tistega, ki pretirano ceno plača. § 16. nove naredbe kaznuje trgovca, ki pri nakupovanju na trgih, na cesti ali od hiše do hiše ponuja nad zahtevano ceno ali, če se ne zahteva določena cena, ponuja nad dosedaj navadno ceno, da si s tem pridobi blago ali pa kako prednost za bodoče nakupovanje. Katero ceno se mora smatrati za navadno, to je treba presojati po krajevnih razmerah.

Kranjska deželna banka

je nabrala za drugo vojno posojilo prijavo za K 3.530.800. Večji del te vsote tvori podpis dežele Kranjske in sicer tri milijone in 250 tisoč kron, dočim so v ostalem zastopane različne občine na Kranjskem in pa privatniki. Izmed občin so podpisale te-le večje zneske: Sv. Ana (Kranj) K 1300, Bleke K 4000, Dol K 1000, Črni vrh K 1100, Dole (Logatec) K 1000, Dolenji Logatec K 1500, Dolenja vas (Kočevje) K 2000, Er-

Princ Ludovik Bavarski, ki je zasedel Varšavo.

zelj (Postojna) K 1000, Goče (Postojna) K 1500, Godovič (Logatec) K 3000, Gorenji Logatec K 3000, Idrija K 3900, Jablanice (Postojna) K 3700, Koroška Bela K 3000, Krka (Litija) K 1400, Kropa K 1000, Loka (Črnomelj) K 1200, Lož K 1200, Mengeš K 5000, Mokronog K 1000, Nevle (Kamnik) K 1000, Podraga (Postojna) K 2500, Polhov gradec K 1300, Postojna K 6200, Predoslje (Kranj) K 1500, Stari trg (Logatec) K 9700, Šenčur (Kranj) K 1500, Toplice (Novo mesto) K 3000, Vič (Ljubljana) K 3000, Št. Vid (Postojna) K 3000, Vrhnika (Ljubljana) K 7000. — Imed župnih uradov so se udeležili z večjimi zneski Žiri K 2300, Reteče (Škofja Loka) K 1000, Sora K 1400, Št. Jošt pri Vrhniki K 1000, Komenda K 1500, Škofja Loka K 5000. — Med privatniki je subskribirala v velikem številu domača duhovščina: knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič K 5000, stolni prošt Sajovic Jan. K 1000, stolni dekan Matija Kolar K 1000, stolni kanonik dr. Lampe K 1000, dekan A. Koblar K 1000 in drugi. — Izmed denarnih zavodov so podpisali: Hranilnica in posojilnica v Sostrem K 1000, Hranilnica in posojilnica v Sv. Jakobu K 1000, Hranilnica in posojilnica v Rovtuh K 4000, Hranilnica in posojilnica v Sodražici K 4000. Prvo ljubljansko konsumno društvo K 5000. Ker je želelo mnogo privatnikov biti neimenovanih, je statistika nepopolna ter se more udeležba domačih trgov izprevideti le v glavnem iz celotnega uspeha. — Vsota prijav za prvo vojno posojilo je dosegla pri Kranjski deželni banki nekaj tisoč manj kakor en milijon kron.

Ne vse v gimnazijo!

Naučno ministrstvo je ravnokar izdalo na deželne šolske svete primerno svarilo, katero naj tudi naša javnost dobro posluša. Ministrstvo pravi, da so naše srednje šole, gimnazije in realne prenapolnjene, iz njih dobivamo preveč ljudi, za katere ni kruha, nasprotno pa manjka strokovno izolanih ljudi v praktičnih poklicih. V šolskem letu 1913/14. smo imeli 517 gimnazij in realk z 154.882 učenci in 5871 gimnazistkami. Število zavodov in učencev se je v zadnjih 30. letih podvojilo, kar pa ne odgovarja kulturnim in gospodarskim razmeram. Od 20.000 gimnazijcev in 10.000 realcev v prvem razredu jih naredi vsako leto maturo kakih 7500 gimnazijcev in okoli 4000 realcev, kateri potem silijo na visoko šolo ali v poklice, za katere se zahteva srednješolska izobrazba. Prav zelo bi se motil, kdor bi mislil, da bodo državni in nedr-

žavni uradi stalno rabili vedno več osebja. Ravno nasprotno, število uradništva se bo omejilo. Po vojski bo veliko dela ravno v onih poklicih, za katere ni treba visoke ali srednje šole. Zato ministrstvo poziva vse poklicane kroge, naj navajajo mladino bolj v one šole, ki nudijo praktično strokovno izobrazbo. Posebno napačno pa bi bilo mladino zato poslati v srednjo šolo, da bi dobila kako nižjo uradniško službo.

Obisk strokovnih šol zelo zaostaja za srednjimi šolami. V primeri s 50.000 srednješolcev višjih razredov je v l. 1913., bilo na višjih strokovnih šolah samo okoli 15 tisoč dijakov (na državnih obrtnih šolah 480, na trgovskih akademijah 8000, na poljedelskih in podobnih šolah okoli 2000). V primeri s 100.000 nižjimi srednješolci je obisk na nižjih strokovnih šolah razmeroma premajhen. Zato naj krajevni faktorji v bodoče ne zidajo gimnazij in realk ampak strokovne šole.

Ministrstvo govori tudi o ženskem šolstvu. Za deklice se je ustanovila primerna šola v obliki dekliških licejev, katere je 1913/14. obiskovalo 11.332 učenk. Deklice na gimnazijah niso imele posebnih uspehov, od 1000 učenk prvega razreda jih pride k maturi komaj 300. Zato ministrstvo posebno priporoča dekliške liceje; kajti zmožne deklice morejo s pridružitvijo realnogimnazijskih višjih razredov tudi na teh zavodih napraviti maturo za visoko šolo.

Ministrstvo naroča, naj šolska vodstva pri sprejemu starše v tem smislu poučujejo in jim dajo primerne sveta.

Na morju.

ANGLEŠKA KRIŽARICA »INDIA« TORPEDIRANA.

Kodanj, 9. avgusta. (Kor. u.) Včeraj popoldne je bila torpedirana angleška pomožna križarica »India« (7900 ton) ob vходу v Westford. Posadka je deloma rešena.

POTOPLJEN DANSKI PARNIK.

Nyborg, 9. avgusta. (Kor. ur.) V severnem morju je v petek nek nemški podmorski čoln potopil danski parnik »Mai«, ki je vozil iz Švedske na Angleško les za premoškope.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Turška oklopnica potopljena.

Carigrad, 9. avgusta. (Koresp. urad.) »Agence telegraphique Milli« poroča: Glavni stan obvešča: Nek sovražni podmorski čoln je potopil danes zjutraj oklopnico »Barbe Russ«. Velik del posadke je bil rešen. Potop »Barbe Russ«, kakor se mora samposebi obžalovati, nas ne razburja preveč. Ne glede na to, da je ta izguba v primeri ene turške ladje z desetimi sovražnimi, opažamo, da bodo ostale ladjine enote razvijale enako delavnost in da bodo znale po gorečem domoljubju prevajati posadke s svojo spretnostjo in s požrtvovalnostjo sovražniku zadati enako škodo kakor njih tovariši.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 9. avgusta. Veliki glavni stan: Ko se je zaznal dan, se je razvil boj pri Hooge zahodno od Yperna.

V Argonih so se izjalovili francoski sunki.

Včeraj zjutraj so bili pri Dannerkirchu in ob Schwarzen See, danes zjutraj pri Ypernu-Gondrexange in pri Harhoney sestreljeni po naših bojnih letalih po eno francosko letalo.

Zadnji dve letali sta pripadali nekemu brodomu, ki je metalo prej bombe na odprto izven operacijskega ozemlja ležeče mesto Saarbrücken in ki ni seveda povzročilo nobene vojaške škode, pač je pa bilo

ubitih 9 mirnih meščanov, 26 oseb je bilo ranjenih težko in večje število lahko.

Najvišje vojno vodstvo.

Obstreljevanje Poperinghe.

Lyon, 9. avgusta. »Nouveliste« poroča: Včeraj je nemška artiljerija eno uro obstreljevala Poperinghe. 22 granat je padlo v mesto. Po desetem strelu je nastal odmor, tako da je prebivalstvo mislilo, da je obstreljevanje končano. Čez nekaj minut se je ogenj zopet pričel in povzročil znatno škodo.

Iz Srbije.

SRBSKA ARMADA PRESLABA ZA OFENZIVO.

Lugano. Srbski poslanik v Rimu je izjavil nekemu zastopniku »Tribune« v Rimu, da so Srbi za sunek na Ogrsko preslabi. Krivično bi tudi bilo, če bi se to zahtevalo od njih.

SRBSKO URADNO POROČILO.

Niš, 6. avgusta. Srbski tiskovni urad. 3. avgusta je naša artiljerija razkropila sovražnike, ki so delali strelne jarke proti kolodvoru Ohava. Istega dne na večer se je razvil kratek artiljerijski ogenj proti Tekli. Sovražna artiljerija je pred našo kmalu umolknila. V noči od 3. na 4. je sovražnik otvoril ogenj na več točkah ob Savi in se je hotel ustaliti. Toda naš ogenj je to njegovo delo docela ustavil.

(»Frankf. Ztg.«)

ZA NAŠE VOJNE UJETNIKE NA SRBSKEM JE BOLJŠE.

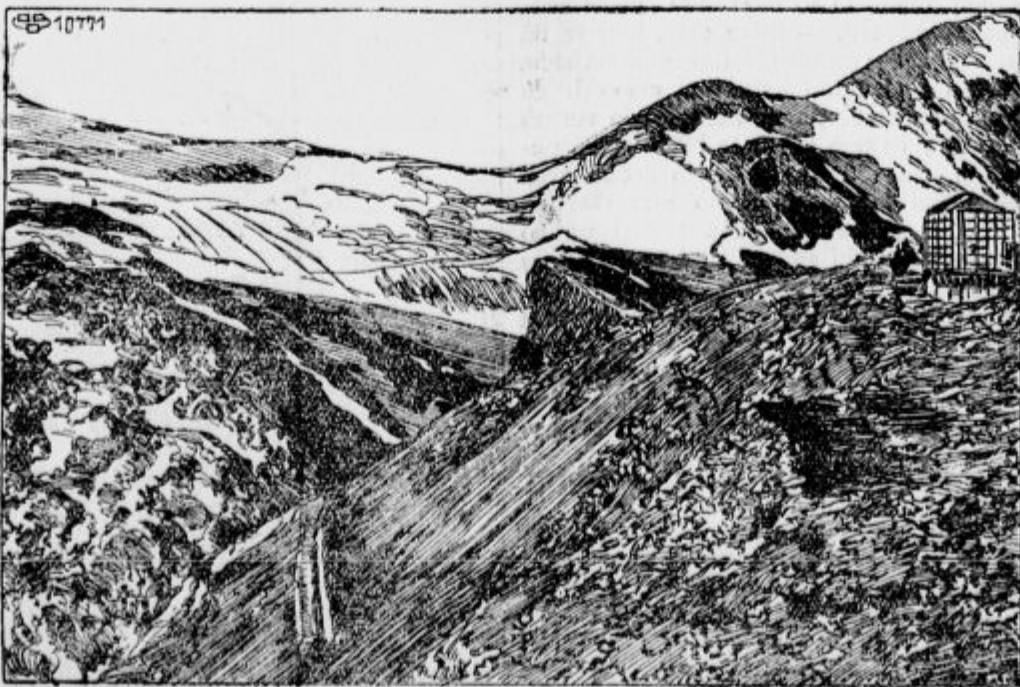
Korespondenčni urad poroča: Mednarodna komisija, ki je imela poročati o položaju naših vojnih ujetnikov v Srbiji, se je po štirih tednih vrnila iz Srbije. V komisiji je bil ameriški poslanik v Bukarešti Wopicka, španski vojaški ataše v Nišu podpolkovnik Arturo Sola in švicarski sanitetni stotnik dr. Biland. Komisija je obiskala večino vseh stanovanj naših ujetnikov in je imela priliko govoriti z mnogimi naših vojnih ujetnikov. Razveseljivo se da iz poročila posneti, da se je položaj naših vojnih ujetnikov glede ravnanja, preskrbe in zdravstva v zadnjem času v večini vseh prebivališč znatno zboljšal, čeravno še ne povsod tako, kakor to mi želimo.

Upor v albanskih gorah.

Chiasso, 9. avgusta. »Giornale d'Italia« poroča iz Skadra z dne 6. t. m.: Na ukaz črnogorskega generala Betkovića so se pričele številne aretacije Albancev radi upora, ki je izbruhnil v gorovju. Dosedaj so zaprli 50 oseb in jih prepeljali v Črnogoro.

Angleško poročilo o neuspehu v Soliji.

Berlin, 9. avgusta. »Central News« poroča, da zadnja ententina nota v Soliji zelo upošteva bolgarske želje glede na Macedonijo; je pa dovolj vzrokov, ki govore za to, da prihaja četverni sporazum v Solijo prekasno.

Cesta na sedlu Stiliser.

Bolgarija in Turčija.

»Frankf. Ztg.«: »Agence Havas« poroča iz Sofije, da se ne potrjuje vesti iz nemško turških virov o končanih pogajanjih in dogovoru glede železnice v Dedeagaču. Po nemških zmagah na Poljskem so Turki stavili pretirane cene in zato pogajanja niso napredovala. »Frankf. Ztg.« pravi, da je bilo pričakovati, da bo »Agence Havas« začela pihati proti Turčiji in sodi, da se pogajanja nadaljujejo v nemškem smislu.

Grška odklonila ponudbe enlele.

Lugano, 9. avgusta. »Messaggero« poroča iz Londona, da je četverni sporazum glede na Grško zopet doživel težko razočaranje, ker je atenska vlada zavrnila njegove ponudbe in odgovorila, da ne odstopi niti pedi zemlje Bolgariji. »Messaggero« izjavlja, da je ta vest žal brezpogojno verjetna.

Lugano, 9. avgusta. »Stampa« potrjuje iz Londona poročilo »Messaggera«, da je Grška odklonila odškodnine, katere ji je ponudil četverni sporazum.

Lugano. (Kor. ur.) »Tribuna« poroča baje iz grškega vira v Rimu: Ministrski predsednik Gunaris je izjavil zastopnikom sporazuma štirih tako, da se Grška ne obveže ne v pozitivnem in ne v negativnem smislu. »Secolo« poroča istočasno iz Londona, da Grška celo za velike druge koncesije ne odstopi v Aziji nikomur niti štirjaškega centimetra lastne zemlje.

GRŠKA ZBORNICA.

Kodanj, 9. avgusta. Poroča se, da je grška zbornica sklicana za 16. avgust.

Nova mirovna akcija.

Papež in nevtralne države.

Kolin, 8. avgusta. »Daily Mail« poroča iz Rima, da misli sv. oče na nov korak za mir, in sicer se bo obrnil na nevtralne države in se v tej zadevi zadevi posvetuje z vsemi člani kardinalskega kolegija.

Amsterdam, 8. avgusta. »Allgemeen Handelsblad« poroča: »Pisarna protivojnega sveta je svojim članom zaupno sporočila, da se cela vrsta nevtralnih držav peča z vprašanjem stalne mirovne konference.

Razna poročila.

V MOSKVI ZOPET DEMONSTRACIJE.

Stockholm. V Moskvi so bile demonstracije, ko so vpoklicali 19letne mladeniče pod orožje. Osebito na Rdečem trgu so se zbirali vojaki nižjih šarž. Kričali so: »Otroke morite! Proč z vojsko!« Ko je pričela policija razganjati demonstrante, so se z orožjem upirali.

LLOYD GEORGE TOLAZI ANGLEŽE.

Berlin, 6. avgusta. »Lokalanzeiger« poroča iz Londona: V Bangonu je govoril Lloyd George 10.000 osebam. Rekel je, da ga izid vojske ne skrbi. Črn oblak naj nam ne povzroča skrbi. Na temnem obnebu opazam žarek upa, namreč prepoved ruskega ljudstva. Rusija se z Varšavo oprosti mogočene skale, ki grozi njenim mogočim udom. S sevizimi močmi se pripravlja na novo dobo. Avstrija in Nemčija pripravljajo zdaj Rusiji to, kar so storili njih predniki Franciji: Kujejo meč, ki jih bo uničil. Osvobojujejo Rusijo in škodujejo sebi, ko sodijo, da škodijo sovražniku. Nismo v strahu, marveč dolžni smo, da storimo najskrajnejše, kar se vsak dan bolj kaže.

ARKTIČNE PREISKOVALNE EKSPEDICIJE.

poroča: Donald Mac Millanova ekspedicija za odkritje arktičnih pokrajin je na skunerju »George B. Cluett« nastopila svoje potovanje; s seboj vodi živila za dve leti. Ladja bo pristala ob severnem rtu Nove Fundlandije in naložila ondi zaloge zdravil, obleke in živeža za Crenfellovo ekspedicijo. Nato bo odplula v Etah na Grönlandiji, kjer ima biti opiralnišče ekspedicije. — Dalje se poroča iz Washingtona: Iz St. Johnsa se javlja: Geološka ekspedicija s princetovske univerze bo v kratkem obiskala Novo Fundlandijo, da izvrši nadaljne preiskave in dožene nove dokaze za teorijo, da so bile Nova Fundlandija, Velika Britanija in Skandinavija v predzgodovinski dobi s kopnim pasom med seboj zvezane. To teorijo je postavil profesor Gilbert Van Ingen na temelju najdenih okamenin.

Vrl celovodja.

Desetnik Josip Šetina iz Bele Krajine piše: V neki ogrski bolnišnici ležimo trije ranjeni Slovenci. V svojih pogovorih se spominjamo našega četovodje Jožefa Jur-

mana, doma nekje pri Krškem na Dolenjskem. Bil je vrl dečko, da malo takih. V boju nepopisno hraber in pogumen, nasproti svojim vojakom pravičen, dober in usmiljen, vedno pa vesel in ljubezniv. Pel je vedno, koder je hodil. Ob vsakem bajonetnem naskoku je bil prvi in nam je rekel »Pustite mene naprej! Če padem, fantje, vas prosim, da dovršite, kar jaz ne bom mogel.«

Bilo je 17. junija. Opoldne je 3. bataljon dobil povelje, da z bajonetom naskoči ruske postojanke, ki so bile dobro utrjene. Četovodja Jurman nam pravi »Fantje, zopet nekaj dela za naše bajonete. Vsak od vas prevzemi pet Rusov, jaz pa deset in postojanka bo naša.« Povedal nam je še več šaljivih, ko smo čakali v gozdu in končno povelje za naskok. Povelje pride. Razprostrimo se v rojno črto in z nasajenimi bajoneti planemo iz gozda. Rusi seveda tudi ne spe in nas močno obstreljujejo. Videli smo četovodjo Jurmana, kako je s puško v roki drvel proti ruskim postojankam. Naenkrat pa zapazimo, da leži na tleh in si obvezuje roko. Takoj sem bil pri njem in ga vprašal, če je močno ranjen. Ta hip skoči Jurman zopet kvišku in zakriči: »Za menoj!« A komaj napravimo par korakov, pade zopet na tla in nam zavpije: »Fantje, naprej za dom in cesarja, jaz ne morem več.« Dva sva mu priskočila na pomoč: bil je težko ranjen v levo nogo, krogla mu je razbila kost nad kolenom.

Kmalto nato sem bil tudi jaz ranjen in ležim sedaj v neki ogrski bolnišnici. To sem napisal, ker mi vest ni dala preje miru. Dokler bom živ, ne bom pozabil četovodjo Jurmana.

Na Poljskem svoj griček imam ...

Na Poljskem svoj griček imam, pa ne vem, kje se nahaja, a vendar tja mi hrepenenje trenotek slehern uha.

Stali so, stali cvetovi, tu divji voj je prisrhal, oko je krik in vik in prah zastrl. — Oh, tako mi je žal!

Padajoč mi je z roko namignil, bil je konec zadnjega pozdrava. Zdaj pa griček na Poljskem imam, pa ne vem, kjer se nahaja.

Dnevne novice.

+ Kako se bo prišlo na Brezje 16. in 17. t. mes.? Vsak udeleženec romanja na Brezje mora imeti za vožnjo po železnici z vozovi ali peš legitimacijo domačega županstva, v Ljubljani in v okoliših ljubljanske državne policije pa od policijskega ravnateljstva v Ljubljani. Vsak naj vzame seboj kruh, po možnosti tudi druga živila.

+ Cenj. naročniki »Slovenca«, ki preme svoje bivališče, naj poleg novega naslova sporoče vedno tudi stari naslov (kraj in pošta, vojaki v vojni črti številko prejšnje vojne pošte). Če kdo ne sporoči svojega prejšnjega naslova, se mu list ne more točno pošiljati.

+ Iz seje deželne odbora kranjskega dne 9. avgusta t. l. Poročevalec deželni glavar dr. Susteršič: Admiralu Hausu in njemu podrejeni vojni mornarici se v imenu dežele kranjske čestita na junaških dejanjih in krasnih uspehih v obrambo naše domovine. — Da se omogoči vstop v mornariško akademijo tudi sinovom iz nemovitih slojev kranjskega prebivalstva, je deželni odbor ob tej priliki soglasno sklenil, ustanoviti v ta namen pet deželnih ustanov. Te ustanove se bodo, če pritrji pristojna vojaška oblast, oddale že s prihodnjim šolskim letom. — Deželnim uslužbencem se z ozirom na neznosno dragi njo povodom rojstnega dne Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa draginjska doklada iz meseca marca ponovi. — Tem povodom se dovoli tudi užitninskim uslužbencem enkratna draginjska doklada, in sicer v sledeči izmeri: Vodje boletnih uradov 60 K; pristavi in praktikanti, ki služijo že šest mesecev, 50 K; pristavi in praktikanti, ki služijo manj kot šest mesecev, 40 K. Vsak družinski oče dobi poleg tega za vsakega nepreskrbljenega otroka, starega pod 18 let, po 10 K priboljška. — 20odstotna draginjska doklada, ki so jo dosedaj uživali le nekateri učitelji in učiteljice, se tem povodom poplasi in od dne 1. avgusta dalje do preklica izplača vsemu dejansko službujočemu učitelstvu. — Z ozirom na časniška poročila o ukazu železniškega ministrstva glede službenega jezika pri državnih železnicah je deželni odbor storil primerne sklepe.

+ Začasno vpokojen je na lastno prošnjo izredni poslanik, general konjenice

* To pesem Karla Denkwarta Legerja je prinesel linški »Tagespost« s pripombo, da jo je že nad 25 komponistov uglašbilo, med njimi tudi Franc Lehar. Prestavljena je že v več tujih jezikov, med njimi tudi v turškega. Skromno prestavo, pa vendar izraz čuvstev podarjam tu slovenski deklici. B. S.

19709

Koča »Drei Zinnen« v Dolomitih.

Vladimir baron Giessl. Cesar mu je ob tej priliki podelil čast tajnega svetnika.

+ Slavnostna seja »Poljskega kola« je zborovala 9. t. m. v državnem zboru povodom zmagovitega prodiranja zveznih armad na Ruskem Poljskem in zavzetju Varšave. Izvolil se je odsek sedmih članov, da sestavi oklic. Odsek se je pričel posvetovati ob šestih zvečer.

— Smrtna kosa. V Selah na Koroskem je umrl dne 5. avgusta župnik Josip Linasi, star 38 let. Pogreb je bil 7. t. mes. N. p. v m.!

— Vojni kurat g. L. Erzin nam piše iz Gradca: Zopet sem nastopil vojno službo. Nastavljen sem v rezervni bolnici v Gradcu, katere sestoji iz štirih samostojnih bolnic pod vodstvom šef-zdravnikov, ki jo vodi nadštabni zdravnik, veren mož. Moj prednik je bil P. Ciprijan Napast, ki je odšel. Kako dobro je deloval, dokazuje to, da mu je »Tagesposta« od 21. julija posvetila člančič. Kuratov nas je tukaj osem in superior 3. kora msgr. Jaklič. Kranjci smo: superior, dr. Cankar, Dimnik, Bulovec in jaz; en štajerski Slovenec, en koroski Slovenec, en Slovak in en Rumun. Dela nobenemu ne manjka. Obiskujemo bolnike, spovedujemo, pridigujemo, pokopavamo.

— Ustrelili ga je, ker mu ni hotel dati pijače. V Clevelandu v Ameriki je ustrelil J. Meden rojaka Janeza Zaveršnika, ker mu Zaveršnik ni hotel plačati pijače.

— Za izgubljen nogo so v Ameriki prostovoljno ponudili Jožefu Košmerlu iz Joliet 7500 dolarjev. Pred letom je bil povožen od Pennsylvanija železnice.

— Nagloma je umrl v Clevelandu v Ameriki Jožef Jeraj, doma iz Vodice na Kranjskem. V Vodiceh zapušča ženo in nebroj otrok.

— Prepoved nabiranja mravljinah jajec. Gozdna mravlja spada med one koristne žuželke, ki pokončujejo škodljive žužke, posebno pa smrekovega prelca. Poslednjega poznajo posebno dobro v severnih delih naše države, kjer je mnogokrat nastopil v velikih množinah in opustošil razsežne gozde. Na Kranjskem sicer že več let ni opaziti velike kvare po škodljivih žuželkah, vendar je lahko mogoče, da se škodljivci, bodisi v obliki jajčeca, ličinke ali gosnice, bube, hrošča in metulja zaneso iz drugih krajev z železniškimi vagoni. Pri današnjih razmerah pa bi bilo preganjanje teh škodljivcev jako težavno, ako ne sploh nemogoče. Ker je dognano, da nam gozdna mravlja pomaga preganjati žužke, je bila izdana leta 1891. oblastvena prepoved nabiranja mravljinah jajčec, ki so jih ponekod v velikih množinah nabirali in pošiljali trgovcem. Dotična prepoved je še vedno v veljavi in zato ob tej priliki opozarjamo nabiralce kakor tudi trgovce.

Svetilni svinčnik. »Hawthorn Manufacturing Co., Bridgeport, Conn.« je naslov ameriške družbe, ki si je dala patentirati svetilni svinčnik, katerega z upravljalniškim reklamno priporoča zdravnikom, strežnicam, detektivom, časnikiarjem, rudniškim inženirjem, mornariškim častnikom itd. itd. sploh vsem, ki pridejo v položaj, da si morajo kaj zabeležiti v temi. Če se reč obnese, bo dobro služila tudi vojakom na bojišču in navedena družba bo zaslužila milijone. Mala naprava ima predvsem navaden svinčnik. Ta je združen na eni strani s cevasto svetilko ozkega premera, na drugi pa z majhnim suhim elementom. Porineš obod malo naprej, pa se obe električni struji spojita in nastane luč, pravzaprav lučica.

Primorske novice.

— Sovražni obiski. Iz Trsta, 8. avgusta: Včeraj popoldne okrog pol 5. ure sta se prikazala nad Trstom dva laška tiča. Plavalata sta precej visoko. Par naših strellov je enega takoj pregnalo. Medtem se je

dvignil v zrak eden naših. Ko ga je ostali Lah zapazil, jo je odkuril za tovarišem preko luže. Škode nista napravila nobene. Kakor se govori, sta vrgla par letakov v »potolažilo neodrešenim«, ki že tretji mesec čakajo odrešitve, a je še ni.

— Lastnik goriškega pogrebne zavoda umrl v Ljubljani. Včeraj je nagloma vsled prevelikega razburjenja umrl v Ljubljani lastnik goriškega pogrebne zavoda Alojzij Ziani, star 55 let. Zadelata ga je kap.

— Goriški ranjenci v Ljubljani. Iz Goriškega sta se pripeljala v nedeljo v dež. bolnico, 80 let stari užitkar Peter Podkrasnik in 19 let stara hči užitkarice Helena Samec oba iz občine Kanal, ki ju je ranila laška krogla. Podkrasnik je bil ranjen, ko je ponoči ležal v postelji v domači sobi, Samec pa, ko je šla po opravih na polje, na cesti. Prebiti imata desni kolena. Zdravila sta se nekaj časa v »feldšpitalu« in bila nato prepeljana semkaj. Rani nista tako nevarni, ker sta krogli šli skozi.

— Dva begunca umrla. V Ljubljani sta umrla Jakoncič Stanko, 21. star begunec iz Vipolže (davica) in Strukelj Marija, 44 let stara begunka iz Sela pri Volčah.

— Umrl je v Pulju štajerski Slovenec Jelij Ferlinč, rezervni častnik pri poljski železnici.

Ljubljanske novice.

Iz Ljubljance, ki nameravajo iti na Brezje 16. t. m. z vlakom ob pol 7. uri zvečer se morajo zadnji čas do jutri oglasiti v pisarni S. K. S. Z. v »Ljudskem Domu« I. nadstropje na levo. Vsak Ljubljance, ki gre na Brezje, si mora poleg tega preskrbeti pri drž. policiji legitimacijo.

Iz Dva laška ujetnika umrla. V Ljubljani sta umrla: Carmine D'Angeli, laški ujetnik 134. pešpolka. — Livio Ratovi, laški podporočnik 112. pešpolka.

Iz Umrl je g. Ivan Buchta, davčni nadzornik v pok., star 60 let.

Iz Nagrada učiteljem. Magistratni gremij je sklenil, da dobi učiteljsko osobje, ki pomaga pri izdajanju krušnih kart, po 3 oziroma 2 K na dan.

Iz Peta krušna komisija uraduje od petka dalje v Učiteljski tiskarni, Franciškanska ulica 6, na dvorišču, prvo nadstropje, ker se bo dvorana v »Unionu« porabila v druge namene.

Iz Iz ruskega ujetništva se je oglašil magistratni sluga Anton Švigelj. Nahaja se v Vladimirske, gubernija Dosetnik. Piše, da je zdrav ter da se mu še dosti dobro godi. Dopisnico je bil oddal 5. julija leta 1915.

Iz Mož na svojem mestu. V soboto je pripeljal posestnik iz Stožic št. 7 Franc Sitar na Cesarja Jožefa trg voz krompirja ter ga prodajal po lastni volji — čujte in strmite — pod miksimalno ceno — kilogram po 9 v. Mož je bil prepričan, da je ta cena dovolj visoka.

Primorski begunci na Nižje Avstrijskem

Prejeli smo naslednji dopis: Ker ste že večkrat kaj priobčili o primorskih beguncih, naj tudi jaz v kratkem opišem pot in sedanje življenje naše skupine primorskih beguncev, da bodo naši bratje in sestre vedeli za nas.

Dne 29. junija smo se iz Sv. Lucije odpeljali proti Lipnici kjer smo imeli biti

Naročajte „Slovenca“!

nastanjeni. Toda ko smo dospeli tje, je prišlo naznanilo, da smo določeni drugam. Peljali smo se zopet dalje, ne da bi vedeli, kam. Pripeljali smo se v Gradec, kjer smo dobili večerjo, nato pa zopet odšli dalje. Zjutraj smo dospeli v prekrasno, veliko mesto; nihče izmed nas ni vedel, kako se imenuje. Tedaj pristopi k našim vozovom neka ženska in nas nagovori v slovenskem jeziku; vprašali smo jo, katero mesto je to? »Dunaj« nam je odgovorila. Torej na cesarskem Dunaju smo! Seveda pa tu nismo izstopili, marveč smo se po daljšem čakanju zopet odpeljali v drugo smer. Po deveturni vožnji smo se ponoči končno pripeljali na določeno postajo, kjer smo izstopili. Onstran postaje je bilo zbranih veliko domačih vaščanov. Peljali so nas v neko hišo in nam dali luči, da smo videli kam odloži našo malenkostno prtljago. Postregli so nam tudi z mlekom in kruhom, nakar smo legli k počitku na slamo. Spanje nam je šlo po dolgi, mučni vožnji posebno v slast; saj so bili med nami tudi majhni otroci, ki na potu niso nikoli vsi mirovali, marveč je vedno kateri jokali.

Ko smo drugo jutro vstali, smo si ogledali kraj. Videli smo samo ravnino in še zelena žita. Rekli smo: Tu pa ni tako toplo kakor na Tolminskem, kjer smo ob svojem odhodu pustili že zrela žita; in češnje so pri nas že minule, tukaj se pa še ne ločijo od perja. Tedaj prideta k nam gg. načelnik in župan ter pripeljeta s seboj tudi drva. Naznanijo nam, da si bo lahko vsak sam kuhal in da bomo dobivali vsak po 90 vinarjev na dan. Gospodje iz zavoda da ne bodo zahtevali od hiše, ki so nam jo dali na razpolago, nobene najemnine. To je bilo za nas veselo naznanilo, da si bomo lahko sami kuhali, kakor smo navajeni, posebno ker je med nami izmed 31 oseb 17 otrok pod 14 leti. Nekoliko bolj žalostno je bilo, ker smo morali prve večere ležati na goli slami. No, pa to ni trajalo dolgo; ljudje, ki so nas hodili obiskovati, so spoznali, da smo pošteni ljudje; videli so, da po večerji molimo rožni venec in nato zapojemo pesem v čast Najsvetejšemu. S tem smo se ljudem prikupili; dobivali smo odlične obiske: prišli so gospodje: vikar, zdravnik, nadučitelj, gospodje iz zavoda in duhovniki iz bližnjih krajev. In začeli so nam naklanjati potrebno pohištvo: ta posteljo, drugi mizo, tretji stole itd., tako da imamo sedaj v jedilnici mizo in vsak svoj stol, pa tudi postelje imamo. Ni nam torej hudega. Dobri Bog obilo poplačaj vse dobrote, ki so nam jih naklonili dobri ljudje!

Naša srca pa so seveda vedno v naši ljubi primorski domovini in tarejo nas skrb, kaj bo z našimi lepimi domovi. Bog nam jih očuvaj!

Prisrčne pozdrave vsem rojakom iz daljnega tujega kraja pošiljajo primorski begunci. — Kavčič.

Smrt na bojišču.

Neki zdravnik je ob vršitvi svoje službe na bojišču dognal ta-le dejstva:

Izraz veselja na obrazih vojakov, ki so padli na bojišču, je seveda le redkokdaj najti. Le enkrat se je opazil v skupini šestoro Francozov veselo smehljajoč se obraz, manjkala pa je črepinja, ki jo je bila odnesla granata. Igra živcev je bila v tem slučaju tako izrazita, bolest in nasmeh tako čudovito jasno izražena, da nista bila možna noben dvom in nobena zamenjava z običajnim izrazom lic mrliča.

Del padlih vojakov je orožje še ravno tako krčevito držal v rokah, kakor ga je bil v hipu, ko ga je dohitela nenadna smrt, rabil. Nekateri so pa, ko so bili na smrt ranjeni, pustili orožje iz rok, se obrnili ter v tej kretnji odreveneli. Nekega francoskega pešca je baš zadela smrtonosni strel, ko je nameraval puško zopet nabasati. Padel je na obraz, roke pa so še držale puško v predpisani legi: leva roka je podpirala cev, kopito puške se je tiščalo desne strani, desna roka pa glave vzvoda. — Na strmi stezi iz Floinsa na bližnji vrh je ležal pruski lovec, v rokah puško, kakor se drži pri naskoku. Francoski husar je bil pod smrtnimi kroglami padel obenem s svojim konjem, desna pa čez sedlo. — Nekega nemškega vojaka je našel omenjeni zdravnik na višini Beaumont ležati mrtvega vznak; roki je molel kvišku, proti nebu. Vsekakor je, ko je še stal na nogah, roki pomolil predse, kakor v obrambo, pa se je mrtve zvrnil, ne da bi roke premaknil. Iz daljave se je videlo, kakor da leži na tleh ranjenec, ki prosi pomoči. — Pri Sedanu je ležal konj, ki mu je granata odnesla vratno hrbtnico, baš ko je hotel skočiti. Dočim so bile noge vseh drugih konjev iztegnjene v pravem kotu od trupa, otrpele in nič zvite, je ležal ta knoj, kakor pripravljen za skok, na eni strani, sprednje noge upognjene, zadnje pa nape.

Te lege so pač posledica močnega skrčenja mišičevja v životu in udih, kar je ostalo tudi po smrti. Navajajo pa se še trije slučaj, ko se lahko in graciozno sta-

nje po smrti ni spremenilo, marveč na neverjeten način ohranilo. Tista že omenjena šestorica Francozov, ki jih je ubila ena sama granata, je sedela tedaj, ko jo je presenetila usoda, v neki dolinici, da bi zajutrkovala. Polna granata je najprej zadela vojaka, ki je sedel na sredi, v hrbet, se je v telesu razletela ter večino trupa raztrgala in osmodila. Meso je bilo krhko, v oglje ožgano, zdrobljivo. Obenem pa je drobšč, ki je letel od granate, ubil tudi tovariše. Enega, ki mu je odneslo vso črepinjo, smo že omenili; morda se je ravno kar nasmehnil na kako sosedovo šalo. Tovariš poleg njega je ravno kar nastavljal skodelico, ki jo je držal s palcem in kazalcem, na ustnice, kar mu trda granata odnese črepinjo in obraz do spodnjih čeljusti. Ker so ti vojaki, ki jih je smrt tako hipoma dohitela, sedeli v dolbini drug tik pri drugem, se niso mogli zglediti, in tako so našli nazadnje omenjenega še 24 ur po smrti vzklonjenega, ko je z vzdignjeno roko držal skodelico na ustnice — brez glave. — Neki Nemec, zadet v prsi, je hotel, ko se mu bliža smrt, še enkrat pogledati sliko svoje žene ali drage. Našli smo ga, ko je ležal, nagnjen na pol na stran in oprt na tornister in držal z otrpelo roko drago sliko pred temne oči. Nek drugi si je bil telečnjak odpel ter ga pred smrtjo porabil kot zglavnik. V tejlegi si je skušal napraviti obvezo. Tako smo ga našli mrtvega z obvezilom v roki.

Grobnica Bourbonov v Gorici.

V frančiškanski cerkvi avstrijske Nizze, v Gorici, ki se zdaj zanjo bijejo tako ljuti boji, je grobnica zadnjih Bourbonov. Prvega so v njej pokopali leta 1836. kralja Karola X. Po smrti grofice Chambord so grobnico za vedno zaprli. Do leta 1883. so počivali kralj Karol X., vojvoda in vojvodinja Angoulême (hči Ludovika XVI.) ter vojvodinja Parma v Ludovikovi kapelici v ladi na levi strani. Tu je pa bilo premalo prostora za nadaljne krste. Ko je potem grof Chambord, vnuk Karola X. v Frohsdorfu pri Dunaju umrl in bi ga bilo treba prepeljati v Gorico, so pod glavnim oltarjem izpraznili dva prostora stare kripti, da ju prirede za grofa in grofice krsti. Tusem so spravili nato tudi krste iz Ludovikove kapelice. V temotno grobno kapelo se pride po neke vrste predsobi; na njenih stenah vise zaprašeni venci. Sredi kapele stoji podoba Kristusova iz kararskega marmorja, na visokem podstavku pa so izklesane francoske lilije, insignije reda Sv. Duha ter ostali znaki stare francoske kraljeve družine. Na levi in desni Kristusa so po tri krste. Na desni strani počiva v sredi kralj Karol X., ob straneh mu vojvoda in vojvodinja Angoulêmeška. Na levi je krsta grofa Chamborda, »Henrika V.«, kakor ga francoski rojalisti imenujejo, poleg njega na eni strani njegova soproga, na drugi pa vojvodinja Parmška. Sarkofaga kraljev sta višja od drugih ter od dragocenejšega marmorja. Tudi umetniški okraski, ki jih pri ostalih krstah ni, kažejo, da tu počivata visoki osebi. Za krstami so v steno kripti vžidane plošče iz črnega marmorja z vzvišenimi napisi, ki pripovedujejo o življenjskih podatkih tu pokopane gospode. Poseben okrasek je debil grob »Henrika V.« Nad njim je razpet francoski kraljevi prapor z lilijami, ki je nekdanji senčil njegovo zibelko. Izpolnili so mu željo, da se naj razprostira tudi nad njegovim grobom.

Pogrešane družine z Goriškega.

Išče se družina Braz iz Serpenice št. 20 pri Kobaridu; pojasnila Elizabeti Braz, uršulinski samostan, škofja Loka, Kranjsko. — Išče se družina Anzelin iz Fojane št. 30 v Brdih; pojasnila Karlu Anzelin, 8. trd. top. p., 5. stot., 11. bat., vojna pošta št. 608. Ravnotako išče imenovani družino Alojzija Suc iz Dobrave v Brdih. — Anton Knez, uradnik tvrdke Löffler & Co., Piazza della Stazione št. 4 v Trstu, išče svojo mater Katarino Knez iz Serpenice št. 153 in sestro Katarino in Josipino. — Franc Persolja in žena Filomena Persolja iz Kojškega na Goriškem lepo prosita sovaščane obvestila, kje da je edina hčerka Persolja Marija Jožefa, ki je po odhodu staršev skupaj z Jožefom in Terezijo Kramar. Blagohotna obvestila naj se staršem, ki so v velikih skrbih, pošiljajo na naslov: Franc Persolja, Šturije 93, p. Ajdovščina. — Pogrešajo se: Angel Terčelj, zidarski tehnik iz Šturij, ki služi pri 7. marškompaniji, c. kr. 35. pešpolk, 350. vojna pošta. Blagohotna obvestila sprejema Rudolf Terčelj, Šturije pri Ajdovščini. Karol Curk, ki služi pri 4. marškompaniji, 97. pešpolk, 73. vojna pošta. — Išče se Martin Skubin iz Mirnika št. 40, županstvo Dolenje, Brda; za pojasnila prosi njegov brat Franc Skubin, Trnovski pristan št. 8, Ljubljana. — Išče se Cecilija Klanjšček, Dol. Cerovo št. 49, p. Števerjan pri Gorici, nadalje Ivan Klanjšček in družinski oče Peter Prinčič iz Gor. Cerovega št. 11; pojasnila Ivanu Prinčič, črnovoj. bat., 1. vozna stotnija, vojna pošta št. 610. — Pogrešajo se družine iz Brd: družina Tomažič iz Kojškega-Stegarske št. 76, družina Ivana Bergantič št. 217, Gorenje Cerovo iz Brd. Komu je kaj znanega o teh dveh pogrešanih družinah, se vljudno naproša, naj blagovolj naznaniti v Tomaj na Krasu, v samostan č. šolskih sester. — Kdor ve, kje se nahaja družina g. Izidorja Ostan iz Bovca, je vljudno naprosen, sporočiti gđici Režiki Pipan, učiteljici v Gradcu, Kaiserfeldgasse 27. — Išče se družina Gabrijeljčič iz Ložice št. 114 pri Gorici in družina Valentincič iz Plav pri Gorici; pojasnila Josipu Gabrijeljčič, c. kr. črnovoj. niški stražni polbataljon, 2. stotnija, Ljubljana. — Išče se cela družina Stanič iz občine Ajba in dru-

žina Ravnik iz Srednje, občina Ajba; pojasnila Andreju Stanič in Andreju Ravnik, K. u. k. Seebat., 3. Komp., vojna pošta 322. — Išče se družina Medvešek iz Gorice, Via Capela št. 25; pojasnila Josipu Medvešek, Mil. Arb., Pulverfabrik, Blumau. — Kje se nahajajo člani družine: Marija Bučinel z otroci Petrina, Maks, Janez in Jožef, ki je pri nekem oddelku traina. Če kateri teh dobi obvestilo, naj se obrne na naslov: Jože Bučinel, 6. E. K. Lir. 27, Rottenmann, Obersteiermark. — Išče se Karolina Petejani iz Ronk; pojasnila na Petejan Jakum, c. kr. orožniško poveljstvo, 2. kordon, Sabor, pošta Col, Kranjsko. — Franc Laščak iz Kolari pri Ročinju št. 87 na Goriškem bil je kot vojak ranjen v levo roko in se nahaja v bolnici v Krapini na Hrvaškem. Ne ve nič o svoji ženi in treh otrokih, kakor gotovo niti oni o njem, ter želi, da se to javno oglaš, da tako morda njegovi o njem zvedo in da se morda njegovi njemu oglašijo. (Dalje prih.)

POSILNI NASLOVI.

Marija Berlot, gostilničarka iz Kanala, stanuje sedaj v Kal Dol pri Kanalu, Primorsko. — Infanterist Alojzij Foch, sin Ivana in Marije Foch iz občine Trnovo pri Kobaridu, ki je služil pri 58. pešpolku in odšel na bojišče z 10. maršbat., se sedaj nahaja ranjen v bolnici K. k. Kaiser Franz Josef Spital, Paviljon H, Prestestrasse, Wien X. — Franc Brezigar, doma iz Gorice, se sedaj nahaja pri maršbat. 27. domobranskega polka, 2. vod, Admond, Štajersko.

POGREŠANI VOJAKI.

Kdor ve kaj o Josipu Zor iz Medvod, Gefreiterju pri 17. pešpolku, 2. stot., od katerega nimam že čez 10 mesecev naznanila, je naprosen, da bi to naznanil soprogu Jožefu Zor v Ljubljani, Poljanska cesta 21.

Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozorjamo na današnji zadevni oglaš »Srečkovnega zastopstva« v Ljubljani.

Zahvala.

Povodom praznovanja najine srebrne poroke v nedeljo dne 8. avgusta na Rožniku sva prejela obilo iskrenih častik. Za vse te številne dokaze ljubezni se vsem dragim prijateljem in znancem prav iz srca zahvaljujemo.

Prav posebno toplo zahvalo pa izrekava preč. gosp. o. frančiškaneu Hlejšaju za ganljiv, globoko v srce segajoč cerkveni govor.

Bog bodi vsem obilen plačnik.

1573 Jvan in Jvana Vreček.

V sredini mesta se prodaja pod zelo ugodnimi pogoji

enonadstropna hiša

Naslov pove uprava lista pod št. 1539.

Ako naročite

in to nemudoma storite,

1 srečko avstrijskane rdečene križa	Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobitnih listov samo 5 kron
1 srečko ogrskega rdečega križa	
1 srečko budimpeštinske baziške	
1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz leta 1880	
1 dobitni list 4% ogrsk. hip. srečk iz l. 1884	

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitki 630.000 kron

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do 4.000 frankov popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 11, Ljubljana.

Motorno kolo „Puch“

3 HP ki brezhibno deluje in ima pnevmatike v najboljšem stanju, se ugodno prodaja tudi na obroke.

Ogleda se pri A. Gorec, Marije Terezije cesta. 1572

Vojaški čevlji

za častnike in moštvo dobe se v vsaki množini v zalogi tovarne

PETER KOZINA & KO. LJUBLJANA

Breg št. 20.

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom bridke izgube iskrenoljubljene

Marije Volek

zasebne uradnice

Izrekamo tem potom vsem svojo najiskrenejšo zahvalo. Posebna zahvala bodi slavnemu ravnateljstvu »Vzajemne zavarovalnice« za naklonjenost v njeni dolgotrajni boleznini in častno spremstvo na njeni zadnji poti. Enako zahvalo smo dolžni cenjenemu uradništvu, osobito gosposdi nam koleginjam za obiske in tolažbo v njeni boleznini in polnoštevilno spremstvo. Enako tudi Marijini kongregaciji uršulinski, osobito č. g. vodji in gđ. prednici za ves njih trud kakor tudi članicam za ginljivo petje in častno spremstvo, slavnih »Slov. krščanski socialni zvezi« in vsem, ki so v tako obilnem številu spremili blago rajnco na njeni zadnji poti, vsem darovalcem prekrasnih vencev in šopkov in sploh vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je tako častno izvršil zadnji sprevod. Bog bodi vsem obilen plačnik.

Ljubljana, 9. avgusta 1915

1577

Zalujoči ostali.

Kupim v vsaki množini mikano in nemikano

domače predivo

po najvišji cenl. — Ponudbe na: Ivan N. Adamič, vrvarna, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31. 1453

1 steklenica 20 vinarjev. — Naročila po povzetju.

Dečka

kateri ima veselje do trgovine, poštenih staršev, čvrst in zdrav, sprejme takoj trgovska firma 1523 I. KUŠLAN, Kranj, Gorenjsko.

Kupim

in dobro plačam več stare, še dobro ohranjene 1527 4

moške obleke

kakor tudi stare čevlje.

Vid Bratovž, Ljubljana,
Sv. Jakoba nabre je št. 19.

5000 hektolitrov

belega in rdečega

hrvatskega

VINA

od letnikov 1912, 1913 in 1914 ponuja po dnevnih cenah veletrgovina z vinom

Alex Breyer i sinovi

Križevci na Hrvatskem. 1418